

Deel af sit Provenu til Landet, hvoraf dette øses, eller en Udsørfelstold, del er fuldkomment ligegyldigt, — naar altsaa en Deel af, hvad der fortjenes af Grønlanderne, forlods skal gaae til deres Administration, deels til den lokale igjennem Kolonibesthyrelsen, deels til den hele Besthyrelse igjennem Inspektøren, som med disse forbeholdte Midler deels skal bøde paa, hvad den enkelte Koloni ikke selv kan overkomme i Tilfælde af Hungerød, Epidemier eller andre saadanne Ulykkers Indtræden, og deels, naar Midlerne strække til, skal dermed fremkalde enkelte Foranstaltninger, der vel kun kunne fremtræde enkeltviis, men ved Exemplet og som Belønninger maae haabes at have deres Nytte, saa er det min Mening, naar dette er udført, at henlægge alle disse Anliggender under Ministeriet og undbrage dem fra Handelen, saaledes at det bliver under det vedkommende Kontor i Ministeriet, at de paagældende Sager forvaltes, og jeg haaber da, at Thinget ikke vil nægte mig et lignende Beløb til det samme Princip's Sværfsættelse i Nordgrønland. Grunden, hvorfor jeg har indskrænket Foranstaltningen til Sydgrønland, er, at jeg vilde oppebie Inspektørens Ankomst hertil. Han er her nu, og Sagen er gjort til Gjenstand for Forhandling med ham for Nordgrønlands Vedkommende. Det forholder sig ikke rigtigt, som Udvalget har sagt, at Samkvemmet er vanskeligere der, thi vel ere Udliggerstederne i Nordgrønland mindre befolkede, men de ligge alle i en Cirkel omkring Diskobugten. Det er bekjendt, at det nordligste Fjervand er lettere at beseile, fordi det albrig belemres af den store Is, der kommer fra Njgrønland og lægger sig om Sydgrønland, og om Vinteren er Transporten paa den faste Is med Kaner og Hunde meget let. Jeg skal imidlertid ikke kunne sige Noget om, hvorvidt der ikke for Nordgrønland maa gøres visse Modifikationer. Det er i alt Fald klart, at man maa lade Den, som skal bringe Sagen til Udførelse, have en vægtig Stemme i saa Henseende, men enten man har saadanne Forstanderskaber, Sognefogder, der møde 2 Gange om Aaret til fælles Raadslagning og Disposition over disse Midler, eller man vil lægge det i Europæernes Haand, saa maa man først og fremmest være enig om faae Mid-

ler — og det Princip forekommer mig baade simpelt og retfærdigt at lægge 25 Procent til de meget lave Forhandlingspriser — stillede til Disposition for Grønlanderne, imod at faa naturligiis alt det blot Patriarkalske udgaaer fra Handelens Omraade. Jeg troer altsaa, at hvis man vil, at jeg skal arbejde videre ad denne Vej, bør man ikke nægte mig de 6406 Rd., som ere opførte for Nordgrønland, og som skulle anvendes paa samme Maade som Midlerne til Sydgrønland, muligt dog med visse Modifikationer. Det er den eneste Vej, jeg seer — og man har ikke paaviist nogen anden — til at opfylde Udvalgets Fordring om at sondre Administrationen fra den egentlige Handel. Jeg skal dernæst gjøre mig Plid for at faae selve Handelen organiseret efter simple praktiske Grundsætninger, og navnlig ogsaa søge at faae Missionsvæsenet stillet i et andet Forhold til samme. I saa Henseende maa jeg naturligiis the til handelskyndige Folk; men jeg haaber, at naar først Administrationen er udsøndret, vil jeg blandt Njøbenhavns Handlende finde Folk, der ville træde sammen i en Komitee, gjenneingaae Regnskaberne og bringe simple og billige Forhold tilveie i det egentlige Handelsvæsen. Der er i de af Udvalget anførte Tal Afskilligt, der kunde give mig Anledning til Bemærkninger, ikke som om de skulde være urigtigt opførte efter de foreliggende Data, men Meget staaer opført der efter gamle Resolutioner, endog saa fra 1790, med de gamle Beløb. Dette er imidlertid Spørgsmaal, som det, saasnart som Administrationen er udsøndret, vil være en Opgave for den Kommission, jeg agter at nedsætte til at revidere Handelsvæsenet, at faae undersøgte. Det første Spørgsmaal vil da være at faae konstateret, hvad der findes af Aktiva og Passiva, og at faae fastsat de Former, hvorunder Handelen for Fremtiden skal drives. Jeg skal ikke opholde Thinget med at føre disse Bemærkninger videre, som jeg kun har fremført, fordi man selv har givet Anledning til, at en Revision af hele det grønlandske Væsen nu skal foregaae, og fordi det har været mig kjær at kunne vise, at jeg i denne Henseende kommer Thinget imøde, idetmindste paa Halvveien; men det maa jeg bemærke, at skal denne Vej fortsættes, saa er det for mig en